

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.VI.20.505/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Farkas Antónia előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Madarász Anna bíró

Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: név1 (cím1)

A felperes képviselője: Dr. Lux Anita pártfogó ügyvéd (cím2)

Az alperes: cég1 (cím3)

Az alperes jogi képviselője: Dr. Gulyás László ügyvéd (cím4)

A per tárgya: műszaki kivitelezési nyilatkozat kiadása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Miskolci Törvényszék, 2.Pf.21.336/2025/6. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Tiszaújvárosi Járásbíróság, 5.P.20.010/2025/12. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy a felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viselésére a felperes köteles.

Megállapítja, hogy a 14.000 (tizennégyezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[1] A felperes keresetében arra kérte kötelezni az alperest, hogy az épületében elvégzett villanszerelési munkálatokról a kivitelezői műszaki megfelelőségi nyilatkozatot bocsátsa a rendelkezésére az épület használatbavételi eljárásához.

[2] Az alperes ellenkérelmében kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felek között szerződéses jogviszony nem jött létre.

Az első- és másodfokú ítélet

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét keresetösségi jog hiányában elutasította. Rögzítette, az eljárás során a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az épületen megvalósuló villamossági kivitelezési munkák elvégzésére vonatkozó vállalkozási szerződés közöttük létrejött. A felperes e körben tanúk meghallgatását nem indítványozta, bizonyítékként kizárólag a becsatolt számlára hivatkozott. Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy önmagában a számla mint okirati bizonyíték nem támasztja alá a felperes azon tényállítását, hogy a szerződéses jogviszony a felperes és az alperes között jött létre. A szerződés létrejötte vonatkozásában a felperes tényelődásai ellentmondásosak voltak, ugyanis nem tudta pontosan azt, hogy kivel kötötte meg az építési, szerelési szerződést. Az

elsőfokú bíróság megítélése szerint a felperes keresete abban az esetben sem lett volna megfelelő, ha a vele szerződéses jogviszonyban álló természetes személyt állítja perbe, mivel nem kivitelezői nyilatkozat kiadására kötelezését kérheti a megfelelően perbeállított vállalkozótól, hanem jognyilatkozat pótlása iránti kereseti kérelmet terjeszthetett volna elő.

[4] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Rámutatott, hogy a felperes által előterjesztett azon kereset, amely szerint az alperest egy olyan okirati formában még nem létező nyilatkozat kiadására kérte kötelezni, amely az általa megjelölt használatbavételi eljárás lefolytatásához és az engedély kiadásához szükséges, nem tekinthető megállapítási vagy jogalakítási keresetnek, valamint végrehajtható kereseti kérelemnek, és ezen okból a marasztalási keresetek közé sem illeszthető be, ezért a kereset elutasításának elsősorban ezen okból volt helye. Erre figyelemmel szükségtelennek találta annak vizsgálatát, hogy a felek közötti jogviszony fennállt-e, azt a felperes sikerrel bizonyította-e vagy sem, így az azzal kapcsolatos fellebbezési hivatkozásokat nem vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[5] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet „megváltoztatásával” a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra, és új határozat hozatalára utasítását kérte. Felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett, amelyet Pp. 409. § (1)-(2) bekezdésére alapított. Mindkét kérelmet érintően állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:58. §-át, 6:63. § (1) bekezdését, 6:184. §-át, 6:238. §-át, 6:252. § (1) bekezdését, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 3. § (4) bekezdés 1. pontját, a 281/2024. (IX.30.) Korm. rendelet 35. § (1) és (4) bekezdését, valamint 63. § (2) bekezdés *ab*) pontját, a 191/2009. (IX.15.) Korm. rendelet vonatkozó rendelkezéseit, továbbá a Pp. 172. §-át, a Pp. alapelveit, különösen a fegyveregyenlőség, anyagi pervezetés, az egyenlő bánásmód, a bizonyítékok okszerű mérlegelése és a tisztességes eljárás követelményét.

[6] Érvelése szerint abban a jogkérdésben indokolt a felülvizsgálat engedélyezése: a kivitelezői műszaki megfelelőségi nyilatkozat kiadására irányuló igény esetén a bíróság elutasíthatja-e a keresetet pusztán arra hivatkozással, hogy a kereset formálisan nem illeszkedik a Pp. 172. § szerinti keresettípusok közé, miközben maga is megállapítja, hogy az igény jognyilatkozat pótlása iránt érvényesíthető lenne. Állította, hogy ez az általános jelentőségű jogértelmezési kérdés, és túlmutat az egyedi ügyön, mivel a másodfokú ítélet formalista jogértelmezése sérti a bírósághoz fordulás jogát és a hatékony bírói jogvédelem követelményét.

[7] Álláspontja szerint a felülvizsgálat engedélyezése azért is indokolt, mert az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének biztosítása miatt szükséges; a felvetett jogkérdés különleges súlyú, mivel a másodfokú bíróság jogellenesen mellőzte annak vizsgálatát, hogy fennállt-e a felek

között szerződéses jogviszony, holott a kivitelezői műszaki megfelelőségi nyilatkozat kiadásának ez törvényi előfeltétele; a jogerős ítélet a fél alapvető eljárási jogának sérelmét okozta, mivel a felperes által előterjesztett döntő bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, míg az alperes ellentmondásos és jogszabályba ütköző védekezését indokolatlanul elfogadta; a másodfokú bíróság álláspontja ellentétes a Ptk., az építésügyi jogszabályok és a kialakult ítélkezési gyakorlat alapelveivel.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A Kúria mindenekelőtt utal arra, hogy az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 153-161. §-ai módosították a Pp.-nek a felülvizsgálati eljárásra vonatkozó egyes rendelkezéseit. A Módtv. 243. § (4) bekezdése szerint a módosított tartalmú szabályok 2026. január 1-jén léptek hatályba. Átmeneti rendelkezés hiányában, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján a 2025. december 31-én vagy azt megelőzően meghozott jogerős határozatok felülvizsgálatára a módosítás előtti rendelkezések alkalmazandók (Kúria Pfv.20.089/2026/4.). Ehhez képest a Pp. új, a Módtv. 153. § (3) bekezdés *c)* pontjával, valamint 155. § (2) és (3) bekezdésével bevezetett rendelkezései, amelyek lehetővé teszik a törvényben egyébként kizárt felülvizsgálat kivételes engedélyezését, csak a 2026. január 1-jén vagy az után meghozott jogerős másodfokú határozatok elleni felülvizsgálati kérelem esetében alkalmazandók (Kúria Pfv.20.061/2026/2., Gfv.30.043/2026/4.). Mivel a másodfokú bíróság az alperes által felülvizsgálni kért jogerős ítéletét 2026. február 19-án hozta meg, ezért az adott esetben már a megváltozott szabályozás alapján kellett döntenie a felülvizsgálat engedélyezéséről.

[9] A Pp. 407. § *e)* pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak – a 406. § (3) bekezdés *a)* és *b)* pontjában foglalt kivétellel – a másodfokú bíróság ítélete ellen. A Pp. 406. § (3) bekezdés alapján – engedélyezés nélkül – van helye felülvizsgálatnak az ítélettel szemben, ha *a)* a törvényszék hatáskörébe tartozó perben és a személyi állapotot érintő perben az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság megváltoztatta, *b)* azt személyiségi jog érvényesítése iránt indított perben vagy közérdekű adat megismerésére irányuló igényvel összefüggésben indítható perben kezdeményezik. Mivel az adott esetben a járásbíró hatáskörébe tartozó perben a másodfokon eljáró törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, ezért a Pp. 409. § (1)-(3) bekezdése alapján a felperesnek a felülvizsgálat érdekében engedélyezés iránti kérelmet kellett előterjesztenie, amelynek eleget tett.

[10] A felülvizsgálat kivételes engedélyezésének alapvetően csak az egyedi ügyön túlmutató indokok alapján lehet helye, ezt célozzák az engedélyezés egyes a Pp. 409. § (1)-(3) bekezdéseiben szabályozott esetei. Az engedélyezés iránti kérelemben – a felülvizsgálati kérelemben foglaltaktól eltérően – nem önmagában a támadott jogerős ítélet jogszabálysértő voltát kell bemutatni, hanem a Pp. 409. § (1)-(3) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelően azt, hogy az állított jogszabálysértés kiküszöbölésén túl a jogegység biztosítása érdekében szükséges a Kúria eljárása.

[11] Elvárás továbbá a felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelemmel szemben, hogy tartalma teljesítse a Pp. 413. § (1) bekezdés *c)* pontjában írtakat. A konkrét esetben ez azt jelenti, hogy jelölje meg – hivatkozásait követve – az engedélyezést megalapozó okokat, amelyek a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, valamint a jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége érdekében indokolják a felülvizsgálat engedélyezését (Kúria Pfv.20.400/2026/2.).

[12] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti. A felülvizsgálat engedélyezésének feltételei azonban egyik esetben sem teljesültek az alábbiak szerint.

[13] A Kúria előrebocsátja, hogy a Pp. 409. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontja tekintetében is alapvető törvényi feltétel, hogy a fél által az ügy érdemére kihatónak állított jogszabálysértések vizsgálata elvi jelentőségű jogkérdést vessen fel (Kúria Pfv.20.486/2026/2.). A felülvizsgálat engedélyezése körében elvi jelentőségű jogkérdésnek – a Kúria által a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjának Módtv. hatályba lépése előtt hatályos, de a Pp. 409. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjának jelen ügyben hatályos szövegével fennálló lényegi egyezőségére tekintettel továbbra is megfelelően irányadó joggyakorlat szerint – az a jogkérdés minősül, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze [Kúria Pfv.20.675/2022/2., Pfv.21.323/2022/2. – BH2023. 71., Gfv.30.523/2022/2., Pfv.20.603/2023/2.]. A jogerős ítélettel szemben állított jogszabálysértés megjelölése nem azonos az engedélyezést megalapozó jogkérdés bemutatásával. A felülvizsgálat engedélyezését kérő félnek az általa állított jogszabálysértésből kiindulva kell megjelölnie azt a jogkérdést, amelyre a kérelmét alapítja (Kúria Pfv.20.051/2022/6., Pfv.20.494/2022/3., Pfv.20.556/2022/2.). Emellett nem mellőzhető az engedélyezés iránti kérelemben annak levezetése sem, hogy a felülvizsgálattal érintett jogerős ítéletre figyelemmel, arra vonatkoztatva mennyiben indokolt a Kúria részéről e kérdésben az állásfoglalás, vagyis milyen hatással lehet a Kúriának a jogkérdésben tett állásfoglalása a jogerős ítéletre (Kúria Gfv.30.523/2022/2.).

[14] A Pp. 409. § (1) bekezdés *a)* pontjának első fordulatra alapított kérelem esetén, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha az adott jogkérdésben a bírói gyakorlat széttartó. Erre való hivatkozás esetén a félnek be kell mutatnia a széttartó (divergáló) bírói gyakorlatot [(Kúria Gfv.30.129/2024/2., Gfv.30.304/2024/2., Pfv.20.035/2024/2.). A joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása – mint a Pp. 409. § (1) bekezdés *a)* pont második fordulatában szabályozott engedélyezési ok – tekintetében pedig azt kell bemutatni, hogy a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a már kialakult és egységes bírói gyakorlat követése mely körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kúria Pfv.20.396/2023/2., Pfv.20.782/2022/3., Pfv.20.838/2022/3.). Ha a fél ezekre az engedélyezési okokra hivatkozik – a Pp. 413. § (1) bekezdés *c)* pont *ca)* alpont alapján – meg kell jelölnie azokat az okokat, amelyek a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében indokolják a felülvizsgálat engedélyezését. Ehhez egyebek mellett arra van szükség, hogy az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő, illetve egységes, de továbbfejlesztendő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében egyértelműen azonosítható módon – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – megjelölje (Kúria Pfv.20.803/2021/2.).

[15] A felperes nem jelölt meg az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő (széttartó), illetve továbbfejlesztendő bírói gyakorlatot, és azt sem indokolta, hogy a már kialakult és egységes bírói gyakorlat követése miért nem indokolt. E tartalmi hiányosságok kizárták az Pp. 409. § (1) bekezdés *a)* pontja mindkét fordulatára alapított engedélyezési kérelem érdemi vizsgálatát. Megjegyzi a Kúria, hogy ugyanabban a jogkérdésben a Pp. 409. § (1) bekezdés *a)* pont mindkét fordulatára történő hivatkozás egyébként sem alkalmas a felülvizsgálat engedélyezésének megalapozására, ugyanis nem lehet egy jogkérdés kapcsán egyszerre széttartó, illetve egységes a joggyakorlat (Kúria Pfv.20.946/2023/2.).

[16] A Kúria a Pp. 409. § (1) bekezdés *b)* pontjának első fordulatára alapított engedélyezés iránti kérelemmel összefüggésben kiemeli, a felvetett jogkérdés „különleges súlya” miatt a jogerős ítélet felülvizsgálatára akkor van lehetőség, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat, és ez a Kúria iránymutatását szükségessé teszi. További feltétel, hogy a felülvizsgálat csak akkor engedélyezhető, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett határozatában (Kúria Pfv.20.750/2023/2.).

[17] A Kúria megítélése szerint a felperes általánosság szintjén mozgó hivatkozásai alapján nem állapítható meg, hogy a jogkérdések nagyszámban előforduló új típusú ügyben merültek fel, illetve, hogy azok az egyedi ügyön túlmutató jelentőséggel bírnának. A felperes mindössze csak megjelölte a Pp. 409. § (1) bekezdés *b)* pontjának első fordulatában foglalt engedélyezési okot, és állította, hogy a felvetett jogkérdés különleges súlyú, mivel álláspontja szerint a másodfokú bíróság jogellenesen mellőzte annak vizsgálatát, hogy fennállt-e a felek között szerződéses jogviszony, holott a kivitelezői műszaki megfelelőségi nyilatkozat kiadásának ez törvényi előfeltétele. A felperes azonban nem adta elő, milyen körülmények alapján állapítható meg a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható olyan fontos ok, ami a Kúria iránymutatását az adott ügy kapcsán szükségessé tenné.

[18] A Pp. 409. § (1) bekezdés *d)* pontjának első fordulata alapján a Kúria engedélyezheti a felülvizsgálatot, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a fél alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme miatt indokolt. A Kúria – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 118. § (1) bekezdés *ad)* pontjának a Pp. 409. § (1) bekezdés *d)* pontjával azonos szabályaira és a jogalkotó céljára figyelemmel jelen eljárásra is irányadóan – számos határozatában kifejtette: az eljárási jogi indokokra alapított engedélyezési (befogadási) kérelemről való döntés során nem végezheti el a támadott jogerős határozat felülvizsgálatát. A Kúria csak annak keretei között mozoghat, hogy sérültek-e a kérelem előterjesztőjének megjelölt alapvető eljárási jogai, illetve a kérelem alapján észlelhető-e az ügy érdemére kiható egyéb eljárásjogi jogszabálysértés. Az engedélyezés iránti kérelemmel olyan mértékben kell kétséget ébreszteni a jogerős ítélet jogszerűsége tekintetében, hogy érdemi vizsgálat nélkül, szinte nyilvánvalóan fennállónak kell látszania a jogsértésnek. Az egyéb eljárási szabályszegés esetén ugyanilyen módon valószínűsíteni kell, hogy az kihatott az ügy érdemére. A kérelmező alapvető eljárási jogának sérelmére való hivatkozás esetén az ügy érdemével való kapcsolatot nem kell bemutatni, de a hivatkozásnak konkrétan meg kell jelölnie, mivel következett be a sérelem. Az előadottakat a Kúria az engedélyezés (befogadás) iránti kérelem és a peres iratok formai összevetésével bírálja el. Az ügy érdemére tartozó jogszabályok téves értelmezésére, a bizonyítékok mérlegelésének vitatására vonatkozó előadások – főszabály szerint – nem teszik lehetővé az eljárásjogi hiba

miatti engedélyezést (befogadást). Az indokolás jogszerűsége az engedélyezésről való döntés során szintén nem vizsgálható (Pfv.20.240/2026/5., Kfv.45.153/2025/2., Kfv.45.147/2025/2., Kfv.45.100/2025/2.).

[19] A Kúria álláspontja szerint a bírósághoz fordulás és a hatékony bírói jogvédelem követelménye nem sérült, a felperes jogosult volt igényét a bíróság elé terjeszteni és rendes jogorvoslatot, fellebbezést is igénybe vehetett. A rosszul megválasztott kereseti kérelemmel kapcsolatos hátrányok kiküszöbölésének azonban ezek az absztrakt, konkrétumokat nélkülöző hivatkozások nem lehetnek adekvát eszközei.

[20] A Kúria az engedélyezési kérelemnek ügy irataival való formai összevetése után a felperes alapvető alapjogainak és eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére nem tudott következtetni.

[21] A fent kifejtettek alapján ugyanis annak eldöntése, hogy az eljáró bíróságok a felperes által előterjesztett döntő bizonyítékokat megfelelően értékelték-e, és az alperes ellentmondásos és jogszabályba ütköző védekezését indokolatlanul fogadták-e el, a per érdemére tartozó kérdés, az engedélyezés körében nem vizsgálható. A másodfokú bíróság egyébiránt hangsúlyozta, szükségtelen volt a bizonyítékok értékelése, ugyanis a keresetet azon okból utasította el, hogy az nem minősült sem megállapítási, sem jogalakítási, sem marasztalási keresetnek. Ennek a jogi álláspontnak a vitatására a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem terjedt ki.

[22] A felperes arra is utalt, hogy a másodfokú ítélet ellentétes a Ptk., az építésügyi jogszabályok és a kialakult ítélkezési gyakorlat alapelveivel, azonban egyáltalán nem jelölt meg olyan kúriai vagy más bírósági döntést, amellyel kapcsolatban a Kúria az engedélyezés körében az eltérést vizsgálhatta volna.

[23] A Kúria megítélése szerint a felperes az engedélyezés iránti kérelmében valójában azt sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok vele ellentétes jogi álláspontra helyezkedtek, a jogerős ítélet állított jogszabálysértésének érdemi vizsgálata azonban önmagában az engedélyezés alapjául nem szolgálhat, azt a Kúria – az engedélyezés feltételeinek fennállása esetén – kizárólag a felülvizsgálati eljárásban vizsgálhatja.

[24] Mindezekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[25] A Kúria a Pp. 101. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy a felperes képviselőjét ellátó pártfogó ügyvéd díjának viselésére a felperes köteles.

[26] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés *d)* pontja és 50. § (2a) bekezdés *a)* pontja alapján számított felülvizsgálati engedélyezési eljárási illeték a felperes teljes személyes költségmentessége folytán, a Pp. 95. § (1) bekezdés *c)* pontja és 102. § (6) bekezdése szerint az állam terhén marad.

[27] A Kúria a határozatát a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

[28] A végzés ellen a felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

[29] A Pp. 409. § (1) bekezdés *a)* pontjára alapított engedélyezés iránti kérelemben meg kell jelölni olyan határozatot, amellyel az engedélyezést kérő fél igazolja a széttartó vagy a már kialakult, azonban már nem követhető joggyakorlatot.

[30] A Pp. 409. § (1) bekezdés *b)* pontjának első fordulatára alapított engedélyezési ok esetén a félnek a kérelmében elő kell adnia annak indokait, hogy a felvetett jogkérdést milyen okból tekinti különleges súlyúnak. A jogerős ítélet állított jogszabálysértésének érdemi vizsgálata az engedélyezés alapjául nem szolgálhat.

[31] A Pp. 409. § (1) bekezdés *d)* pontjának első fordulatára alapított engedélyezési okra hivatkozás esetén az ügy érdemére tartozó jogszabályok téves értelmezésére, a bizonyítékok mérlegelésének vitatására vonatkozó előadások – főszabály szerint – nem teszik lehetővé az eljárásjogi hiba miatti befogadást.

Alkalmazott jogszabályok

[1] 2016. évi CXXX. törvény 409. § (1) bekezdés *a)*, *b)* és *d)* pont, 411. § (1) és (2) bekezdés

Budapest, 2026. június 15.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró, Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

S.K.

bírósági ügyintéző